

Arrest

nr. 212 011 van 6 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten C. DESENFANS en
A.-C. RECKER
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Maquela Do Zombo. U verhuisde naar Luanda toen u ongeveer 20 jaar oud was en trouwde er ook. Uw man was lid van het MPLA en kreeg steun van het MPLA om een hotel te bouwen in Luanda. Begin augustus 2017 besloot uw man zijn hotel te verkopen aan André P., een UNITA politicus. U en uw man ondertekenden de verkoopakte in augustus 2017.

Uw man werd daarna begin oktober 2017 thuis opgepakt maar de politiemannen die hem oppakten wilden u niet zeggen waarom. U belde daarna naar een vriend van u die ook politiemann is, J. A., en u legde hem uit wat er gebeurd was. Uw vriend belde u de dag erna terug en zei u dat uw man in een gevangenis zat waar er geen bezoek werd toegelaten en dat uw man van verraad werd beschuldigd. Nadat de politie enkele dagen later naar u op zoek kwam om u op te roepen, besloot u thuis te vertrekken en naar het huis van J. A. te gaan. Nadat u daar een week onderdook, vertrok u op 29 oktober 2017 vanuit Luanda met het vliegtuig naar België waar u de volgende dag aankwam en er internationale bescherming verzocht op 6 november 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade ’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd waarom uw man opgepakt werd in Angola, zei u dat hij een hotel en feestzaal had die werden gebouwd met de hulp van het MPLA en dat hij opgepakt werd toen hij het hotel verkocht. U verklaarde dat het hotel op naam van uw man stond en niet van het MPLA was. Gevraagd waarom hij het dan niet kon of mocht verkopen, zei u dat u het niet precies weet maar dat alle materialen waarmee het hotel gebouwd werd aangekocht werden door de staat (MPLA). Gevraagd waarom ze al die materialen kochten, zei u niet te weten waarom jullie hulp kregen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11).

Wanneer er u gevraagd werd waarom uw man het hotel wilde verkopen, zei u dat u daar als Afrikaanse vrouw niets over kon zeggen wanneer uw man besloten heeft om iets te doen. Gevraagd of u wist waarom uw man het hotel wilde verkopen, zei u dat u het niet wist en gevraagd of hij daar dan nooit over sprak met u, zei u dat dit het geval niet was. U wist verder ook niet aan welke prijs uw man het hotel verkocht had, noch wat hij van plan was met het geld van de verkoop (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.14).

Toen er u dan wat later tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u met uw map sprak over het feit dat hij het hotel aan André P. verkocht, zegt u dan dat u aan uw man gevraagd zou hebben waarom hij het hotel verkocht waarop hij u gezegd zou hebben dat hij oud wordt en het wat moe is om bier te verkopen waarna hij u vroeg om de verkoopakte te tekenen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.15).

Hoewel u dus eerst zegt dat u niet weet waarom uw man het hotel wilde verkopen en ontkende dat hij daar ooit met u over zou gesproken zou hebben, zegt u daarna dan dat uw man u wel zou gezegd hebben waarom hij het hotel wilde verkopen en dat hij zelfs uw handtekening nodig had om het te verkopen. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

Gevraagd wanneer uw man de verkoopakte van het hotel tekende, zei u dat hij het (hotel) alleen verkocht en dat u ook de papieren moest tekenen. Toen er u dan gevraagd werd waarom u ook moest tekenen, zei u dat u moest tekenen omdat jullie getrouwd zijn en dat wanneer men iets koopt of verkoopt, je dan de handtekening van je gezelschap nodig hebt. Zelfs toen er u gezegd werd dat het hotel op de naam van uw man stond (wat u zelf verklaard had, (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11), zei u enkel “ we zijn getrouwd” (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Gevraagd wat dit dan verandert (dat jullie getrouwd zijn), zei u dat wanneer men “iets van waarde” verkoopt of koopt, ook de echtgenoot of echtgenote moet tekenen en dat uw man u vroeg om te tekenen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Dat u - als ‘vrouw in Afrika die niets kan zeggen als haar man iets besloten heeft’ - zoals u zelf verklaarde - wel dergelijke zakelijke documenten van uw man mee zou moeten ondertekenen, is dus niet aannemelijk.

Toen er u gevraagd werd waar uw man zich nu bevindt, zei u eerst gewoon Luanda en gevraagd waar in Luanda zei u dat ze hem opgepakt hebben en dat u niet precies weet waar hij is maar enkel weet dat ze hem opgepakt hebben. U bevestigde daarna dat hij in de gevangenis zit maar u zei de naam niet te kennen van de gevangenis. Gevraagd of u ooit de naam van de gevangenis gekend hebt, zei u dat u **het nooit geweten hebt** maar wel weet dat hij opgepakt werd. Er werd u dan gevraagd hoe u weet dat uw man in de gevangenis zit, waarop u zei dat u dit weet van een vriend die bij de politie zit, J. A.. Gevraagd of hij (J. A.) dan niet weet in welke gevangenis uw man zit, zei u dat hij het weet maar **dat u het vergeten bent**. U verklaarde daarna dat u nooit gevraagd hebt aan J. A. in welke gevangenis uw man zit en gevraagd waarom u hem die vraag niet gesteld hebt, zei u dat hij (J. A.) u altijd zei dat hij (uw man) in een gevangenis zit waar er geen bezoek komt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5).

Hoewel u dus eerst verklaarde dat u nooit geweten zou hebben in welke gevangenis uw man gezeten zou hebben, zegt u daarna dat J. A. het wel weet maar dat u het vergeten bent om daarna te zeggen dat u dit eigenlijk nooit gevraagd hebt aan J. A.. Er moet hierover ten eerste opgemerkt worden dat wel erg ongeloofwaardig is dat u nooit gevraagd zou hebben aan J. A. in welke gevangenis uw man eigenlijk opgesloten zit omdat er geen bezoek toegelaten zou worden in die gevangenis. Ten tweede moet hierover opgemerkt worden dat dit tegenstrijdige verklaringen zijn, u zei eerst dat u het nooit geweten hebt om daarna te zeggen dat u het vergeten bent om dan uiteindelijk te zeggen dat u eigenlijk nooit gevraagd hebt in welke gevangenis uw man zich zou bevinden.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u ook dat u geen advocaat contacteerde in Angola toen uw man werd opgepakt. Gevraagd waarom u dit niet deed, zei u dat u daar (Angola) niet meer was om daarna te zeggen dat u nog een maand in Angola bleef nadat uw man opgepakt werd (zie persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Toen er u gevraagd werd wat u deed nadat uw man opgepakt werd door de politie, zei u dat u naar uw vriend J. A. belde die politiemans is en hem vertelde wat er gebeurd was. Gevraagd wanneer u naar J. A. belde en of u dit meteen deed nadat uw man werd opgepakt, zei u dat dit niet het geval was maar dat u J. A. 2 dagen later opbelde. Gevraagd wat u dan deed tijdens die 2 dagen, zei u dat het al laat was, dat het zaterdag was en dat u hem daarna verwittigde. Daarna zei u dan dat u J. A. eigenlijk de dag erna, op zondag al contacteerde, 1 dag later en niet 2 dagen later zoals u eerst zei. U zei dat J. A. u ook zei dat uw man beschuldigd werd van "de misdaad van verraad". Gevraagd hoe het komt dat u dan geen advocaat contacteerde, zei u dat u dacht dat enkel uw vriend van de politie u zou kunnen helpen en dat u niet aan de mogelijkheid dacht om een advocaat te contacteren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.16).

Toen er u dan gevraagd werd of u aan J. A. vroeg of er een oplossing was, of er iets was dat jullie konden doen om uw man te laten vrijkomen, zei u dat J. A. niets kon doen en dat hij zichzelf in gevaar zou brengen moest hij uw man proberen te helpen. Er werd u dan opnieuw gevraagd of u dan ook aan J. A. vroeg of er iets was dat jullie konden doen om uw man te laten vrijkomen, waarop u zei dat u dit niet gedaan hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17).

Dat u geen advocaat contacteerde nadat uw man opgepakt werd en pas de volgende dag naar een bevriende politiemans zou gebeld hebben maar hem niet eens gevraagd zou hebben of jullie iets konden doen om uw man te laten vrijkomen is niet geloofwaardig.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zei u dat J. A. u aanraadde om te vertrekken nadat u opgeroepen werd door de politie. U zei dat u denkt dat die oproepingsbrief aankwam op 13 oktober maar u was niet thuis toen de oproepingsbrief bij u thuis aankwam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.17). Gevraagd wanneer u dan uit uw huis vertrok, bevestigde u dat dit op 13 oktober gebeurde om daarna te zeggen dat u wat moeite hebt met de data maar dat het wel dezelfde week was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.18).

In het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS had u nochtans verklaard dat u, op het moment dat u in Angola naar de luchthaven vertrok om naar België te komen, in het huis verstopt zat van de persoon die u naar hier hielp te komen en dat u daar **1 week** gewoond hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4). U verklaarde dat u uit Angola vertrok op 29 oktober (2017) en dat u die dag vertrok van het huis van J. A. (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). Indien u werkelijk van 13 tot 29 oktober in het huis van J. A. zou verbleven hebben, betekent dit dat u daar 16 dagen ondergedoken zat en dus niet slechts 1 week. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

Op het einde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er u ook gevraagd of er een proces tegen uw man bezig was in Angola, waarop u enkel zei dat uw man in de gevangenis zat. Toen de vraag u dan opnieuw gesteld werd, zei u dat u het niet weet en dat u dit ook niet aan J. A. zou gevraagd hebben, wat opnieuw getuigt van wel heel weinig interesse in de zaak van uw man, waardoor u Angola verlaten zou hebben.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw man opgepakt werd in Angola en daar in de gevangenis zit. Bij ten gevolge kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u vervolgd zou worden door Angolese autoriteiten nadat uw man een hotel zou verkocht hebben.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u uw (vervallen) Angolees paspoort neer, een vervallen Angolese identiteitskaart en een kopie van uw laatste Angolese identiteitskaart en een kopie van de Cédula Pessoal van uw zoon B.M.. Deze documenten veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen aangezien noch uw identiteit, noch de identiteit van uw zoon hier in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 1, A , § 2, van het verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM").

Verzoekster verwijst naar landeninformatie inzake corruptie in Angola.

Verzoekster benadrukt dat de bestreden beslissing geen rekening hield met haar ziekte. Verzoekster heeft de ziekte van Parkinson en stelt dat ze een attest van haar neuroloog toevoegt.

Verzoekster omschrijft de inhoud van de bepalingen die ze geschonden acht.

"In casu ontkent verwerende partij niet dat verzoekster afkomstig is uit haar man actief was binnen de MPLA en in corruptie zakken handelde, en ook met dat hij gearresteerd werd.

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoekster een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2.1.2. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ("Handvest").

Verzoekster verwijst naar haar verklaringen en stelt dat het onbetwist is dat ze uit Angola komt, haar man lid is en actief is binnen de MPLA, in corruptie betrokken was (middelen constructie voor het hotel) en van verraad werd beschuldigd.

Ze bevestigt geen invloed te hebben op de beslissingen van haar man (als "Afrikaanse vrouw") en dat ze hem niet vroeg naar de redenen van verkoop van het hotel. Verzoekster verwijst naar de toepassing van artikel 17 § 2 van de werking en rechtspleging voor het CGVS.

"Vervolgens gaat de CGVS verder en verwijt aan verzoekster dat ze verklaart heeft als "Afrikaanse vrouw" niets te zeggen te hebben als haar man iets besloten heeft, maar dat ze toch de verkoopakte ondertekenen moest (hoewel het hotel op de naam van haar man stond). We zijn van mening dat de CGVS hier een verwarring maakt tussen sociologische en culturele normen, en legale normen. Hoewel verzoekster als vrouw in Angola geen invloed heeft over de beslissingen van haar man, heeft ze toch de legale verplichting om de officiële verkoopakte te ondertekenen. We zien er geen tegenstrijdigheid. Dit is een zwak argument.

Dat vrouwen in Angola in het algemeen een zwakkere socio-economische positie beslissingsbevoegdheid hebben wordt trouwens bevestigd door, onder anderen, betrouwbare bronnen van de Verenigde Naties (...)

Daarna ment de CGVS dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster met aan haar vriend J. Alberto (lid van de politie) gevraagd heeft in welke gevangenis haar man zit. Verzoekster bevestigt dat haar vriend haar alleen zei dat het een gevangenis is waar geen bezoek mogelijk is.

Vervolgens wordt haar verweten dat ze toen gevraagd waarom ze geen advocaat contacteerde, ze eerst antwoordde dat ze al weg was, en daarna verklaarde dat ze nog ongeveer een maand in Angola bleef. Verzoekster ment dat er hier een missverstand was, ze heeft verklaart dat ze ongeveer een maand na de arrestatie van haar man in Angola bleef, in de zin dat de arrestatie in oktober was, en ze in november vertrokken is. Ze is dus de volgende maand vertrokken, maar is geen volle maand na de arrestaties in Angola gebleven. Ze heeft zich in het huis van haar vriend verstopt na de arrestatie van haar man, en woonde dan dus niet thuis.

Hier opnieuw betreuren we dat de PO verzoekster niet heeft geconfronteerd met deze ogenschijnlijke tegenstrijdigheid, en verwijzen naar de middelen supra betreffend de schending van zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 17 § 2 van het Koninklijk besluit van 2003 door de Commissaris.

De CGVS verwijt haar ook dat ze eerst uitgelegd heeft dat ze 2 dagen na de arrestatie haar politie vriend gebeld heeft, en daarna dat ze dit 1 dag later deed. We menen dat er een misverstand was, verzoekster heeft verklaart dat ze de tweede dag na de arrestatie haar vriend belde, dus zondag."

Verzoekster verwijst naar de context van Angola en haar educatie als reden waarom ze geen advocaat raadpleegde. Verzoekster verwijst naar haar falend geheugen ingevolge ziekte zodat niet meer accuraat weet hoelang ze was ondergedoken. Ze verwijst naar haar crisissen wanneer ze over emotioneel moeilijke zaken spreekt waardoor ze aan haar vriend van de politie niet vroeg of er een proces was tegen haar man.

2.2.1. De aangevoerde middelen worden omwille van hun onderlinge verwevenheid samen behandeld.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Verzoekster voert aan dat ze geheugenproblemen heeft omdat ze lijdt aan de ziekte van Parkinson. Het verzoekschrift stelt dat in bijlage een medisch attest van haar neuroloog wordt bijgevoegd. De Raad stelt te dezen vast dat het verzoekschrift geen attest van een neuroloog bevat. Dit attest wordt ook niet vermeld in de inventaris van de bijgevoegde stukken. Stuk 7 betreft een algemeen document inzake "*Parkinson's disease dementia*" maar dit betreft een algemeen artikel dat geen betrekking heeft op verzoekster; het is geen attest van een neuroloog. Verzoekster toont derhalve niet concreet aan dat ze lijdt aan geheugenproblemen ingevolge de ziekte van Parkinson.

2.2.4. Verzoekster verwijst naar haar profiel van "Afrikaanse vrouw" als reden waarom ze de omstandigheden van de verkoop door haar echtgenoot van het hotel niet kende.

Het hotel van haar man stond op zijn naam maar verzoekster stelt te dezen: *"Hoewel verzoekster als vrouw in Angola geen invloed heeft over de beslissingen van haar man, heeft ze toch de legale verplichting om de officiële verkoopakte te ondertekenen."* Hieromtrent stelt de Raad vast dat (i) geen begin van bewijs wordt bijgebracht dat verzoekster, als echtgenote die geen (mede)eigenaar is van het hotel, de legale verplichting heeft om de officiële verkoopakte te ondertekenen van het hotel; (ii) niet concreet wordt uitgewerkt hoe zij als *"Afrikaanse vrouw"* geen kennis zou kunnen hebben omtrent een belangrijke verkoop door haar echtgenoot (zeker indien zij wettelijk verplicht zou zijn mee te ondertekenen), zodat dit een loutere bewering betreft. Verzoeksters verweer inzake haar manifest gebrek aan kennis omtrent de omstandigheden van de vermeende verkoop van een hotel is niet dienstig om de bestreden motivering inzake de omstandigheden van de verkoop van het hotel te weerleggen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Het feit dat verzoekster niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoekster met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer die tijdens het gehoor worden vastgesteld. Bovendien is het niet ernstig van verzoekster om verweerder te verwijten dat de kans niet werd geboden om de tegenstrijdigheden te verhelderen doch vervolgens over deze tegenstrijdigheden zelf niet de minste verdere duiding te geven, hoewel zij hiertoe de kans heeft middels onderhavig verzoekschrift en de kopie van het gehoor dat zij ontving ingevolge de toepassing van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters bevestiging dat haar vriend Alberto, die lid is van de politie, zei dat haar echtgenoot in een gevangenis zit waar geen bezoek mogelijk is, kan niet aangenomen worden als dienstig verweer tegen de motivering die stelt: *"Toen er u gevraagd werd waar uw man zich nu bevindt, zei u eerst gewoon Luanda en gevraagd waar in Luanda zei u dat ze hem opgepakt hebben en dat u niet precies weet waar hij is maar enkel weet dat ze hem opgepakt hebben. U bevestigde daarna dat hij in de gevangenis zit maar u zei de naam niet te kennen van de gevangenis. Gevraagd of u ooit de naam van de gevangenis gekend hebt, zei u dat u het **nooit geweten hebt** maar wel weet dat hij opgepakt werd. Er werd u dan gevraagd hoe u weet dat uw man in de gevangenis zit, waarop u zei dat u dit weet van een vriend die bij de politie zit, J. A.. Gevraagd of hij (J. A.) dan niet weet in welke gevangenis uw man zit, zei u dat hij het weet maar **dat u het vergeten bent**. U verklaarde daarna dat u nooit gevraagd hebt aan J. A. in welke gevangenis uw man zit en gevraagd waarom u hem die vraag niet gesteld hebt, zei u dat hij (J. A.) u altijd zei dat hij (uw man) in een gevangenis zit waar er geen bezoek komt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5).*

Hoewel u dus eerst verklaarde dat u nooit geweten zou hebben in welke gevangenis uw man gezeten zou hebben, zegt u daarna dat J. A. het wel weet maar dat u het vergeten bent om daarna te zeggen dat u dit eigenlijk nooit gevraagd hebt aan J. A.. Er moet hierover ten eerste opgemerkt worden dat wel erg ongeloofwaardig is dat u nooit gevraagd zou hebben aan J. A. in welke gevangenis uw man eigenlijk opgesloten zit omdat er geen bezoek toegelaten zou worden in die gevangenis. Ten tweede moet hierover opgemerkt worden dat dit tegenstrijdige verklaringen zijn, u zei eerst dat u het nooit geweten hebt om daarna te zeggen dat u het vergeten bent om dan uiteindelijk te zeggen dat u eigenlijk nooit gevraagd hebt in welke gevangenis uw man zich zou bevinden."

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoeksters verwijzing naar haar educatie en de context in Angola kan niet worden aangenomen als verweer tegen de terechte vaststelling dat ze geen advocaat raadpleegde na de verdwijning van haar echtgenoot.

Verzoeksters niet-gestaafde verwijzing naar *"crisissen (...) wanneer ze over emotioneel moeilijke momenten spreekt"* is evenmin dienstig als verweer tegen de motivering die stelt: *"Op het einde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er u ook gevraagd of er een proces tegen uw man bezig was in Angola, waarop u enkel zei dat uw man in de gevangenis zat. Toen de vraag u dan opnieuw gesteld werd, zei u dat u het niet weet en dat u dit ook niet aan J. A. zou gevraagd hebben, wat opnieuw getuigt van wel heel weinig interesse in de zaak van uw man, waardoor u Angola verlaten zou hebben."*

De voorgaande vaststellingen volstaan binnen de devolutieve werking van het beroep om te concluderen dat verzoeksters asielrelaas elke geloofwaardigheid ontbeert.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoekster voert behoudens de verwijzing naar het ongeloofwaardig beoordeeld relaas geen specifieke elementen aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat verzoeksters relaas niet geloofwaardig is en zij derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b). Evenmin toont zij aan dat de situatie in Angola beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS